ΔΟΥΑΤΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Ποιητής – Συγγραφέας – Δημοσιογράφος.

Ο **Γιώργος Δουατζής** γεννήθηκε (1948) και ζει στην Αθήνα. Πρώτη λογοτεχνική εμφάνιση το 1971. Σπούδασε οικονομία στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή της Θεσσαλονίκης και Κοινωνιολογία στο 8ο Πανεπιστήμιο στο Παρίσι. Δημοσιογράφος από το 1974 εργάστηκε σε εφημερίδες, περιοδικά, ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς, ως ρεπόρτερ, αρθρογράφος, πολιτικός αναλυτής, διευθυντής. Έχει εκδώσει τριάντα ένα βιβλία (ποίηση, διηγήματα, μυθιστορήματα, θεατρικά), έχει συμμετάσχει σε δεκαέξι συλλογικά, ενώ έργα του έχουν περιληφθεί σε δέκα ανθολογίες-λεξικά.

Έργα του έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, ρωσικά, γαλλικά, γερμανικά, ισπανικά, τσεχικά.

Έχει δημοσιεύσει έργα του στα περισσότερα ελληνικά λογοτεχνικά (έντυπα & ηλεκτρονικά) περιοδικά.

Για το έργο του έχουν δημοσιευτεί δεκάδες κριτικές.

Site: www.douatzis.gr email: douatzis@gmail.com

ΔΟΥΑΤΖΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΙΑ ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΥΔΡΑΝΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑ ΛΙΤΣΑ.

1. Ποιητής, πεζογράφος, δημοσιογράφος, ζωγράφος. Μέσα σας υπερτερεί κάποια ιδιότητα;

Υπερτερεί αυτή του ποιητή. Όπως συνηθίζω να λέω, η πεζογραφία είναι το καλό κρασί, η Ποίηση το ακριβό απόσταγμα. Δημοσιογράφος δεν είμαι πλέον, ήμουν βιοποριζόμενος. Τη λέξη ζωγράφος δεν την τολμώ, μιας και άρχισα -προ διετίας- απλώς να παίζω με τα χρώματα.

2. Τι σας ώθησε στην συγγραφή;

Δεν κατάφερα να το μάθω ακόμα. Ήρθε ως εσώτερη ανάγκη από την εφηβεία ακόμα και ως φαίνεται δεν πρόκειται να με εγκαταλείψει ποτέ. Βρήκα στίχους στα παιδικά μου τετράδια. Τι να πω...

Page 1
10ο ΤΕΥΧΟΣ ΥΔΡΑΝΗ e-movie magazine
https://online.fliphtml5.com/lrfj/jukh/?fbclid=IwAR3DFytaP8A6cSFmQRsddI5SX2jW47r6ecuyT0q-4Bpm_PsaKuHf0cBxi44#p=36

3. Μετά από την πολυετή πείρα σας διαπιστώνετε ότι υπάρχουν τεχνικές στην γραφή της Ποίησης, ή των Πεζογραφημάτων, ή κάθε έργο σας είναι αυθόρμητο δημιούργημα;

Για τη στιγμή της γέννας, δεν μπορώ να προσδιορίσω τι ακριβώς συμβαίνει. Πιάνω ξαφνικά το μολύβι και τρέχουν οι στίχοι. Εκείνη τη στιγμή, δεν υπάρχει συνείδηση χώρου, χρόνου. Συνήθως, χρειάζεται επεξεργασία για την τελική μορφή, που υπόκειται σε απολύτως προσωπικούς κανόνες - δεν ξέρω αν αυτό συνιστά τεχνική - όπως η μουσικότητα, η επιλογή απλών καθημερινών λέξεων, η απρόσκοπτη ροή του λόγου. Απαιτείται μόχθος ψυχοσωματικός για να φτάσεις στην ύψιστη απόσταξη.

Στην πεζογραφία με έλκουν τα πεζογραφήματα που αψηφούν εν πολλοίς τους κανόνες και ανοίγουν νέους δρόμους.

4. Υπάρχουν θέματα που επανέρχονται στην Ποίησή σας, ή η σκέψη σας προχωρά και πέρα από τα συνηθισμένα, δηλαδή εξελίσσεται, προβλέπει, διαισθάνεται;

Τα θέματα επανέρχονται, αλλά με άλλη ματιά κάθε φορά. Πάντα θα υπάρχει μια κρυφή γωνιά που ζητά φως. Ναι, η Ποίηση κάνει τη σκέψη να εξελίσσεται, να προβλέπει, να διαισθάνεται.

Θεωρώ τον ποιητή ευαίσθητο παλμογράφο της ανθρώπινης ψυχής και της κοινωνίας. Πάντα υπάρχει ο διπλανός, η κοινωνία, ο κόσμος, οι γενιές που έρχονται και οφείλουμε να τους παραδώσουμε μια ζωογόνα σκυτάλη. Υπάρχει ο αγώνας για την επιβίωση, για την ποιότητα ζωής, για την αξιοπρέπεια του πολίτη.

Πώς να τα αγνοήσει όλα αυτά μια ευαίσθητη ποιητική ψυχή; Δίχως ενσυναίσθηση, ο ποιητής εγκλωβίζεται σε έναν φαύλο κύκλο.

5. Είναι δύσκολο να μετατραπεί η σκέψη ή η εικόνα σε λέξεις, ώστε να αποτυπώσουν και το αισθητικό αποτέλεσμα που θα θέλατε;

Μετά τόσες δεκαετίες τριβής με τη γραφή, δεν βρίσκω δυσκολίες στην έκφραση. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν με παιδεύουν οι λέξεις ώστε να βρουν τη σωστή τους θέση για να δώσουν το επιδιωκόμενο νοητικό και αισθητικό αποτέλεσμα. Όσο περνούσαν τα χρόνια, τόσο ευκολότερη γινόταν η σμίλευση του πρωτογενούς υλικού, τόσο λιγότερο χρειαζόταν επεμβάσεις.

6. Σας βοήθησε η Δημοσιογραφία τεχνικά;

Η δημοσιογραφία με βοήθησε πολύ τεχνικά σε επίπεδο λακωνικότητας στην έκφραση. Σημαντική βοήθεια ήταν η πολυεπίπεδη καθημερινή ματιά σε γεγονότα ζωής και κοινωνίας. Η επαφή με τον ανθρώπινο πόνο, την αδικία, την υποβάθμιση της αξιοπρέπειας του πολίτη. Η ευκαιρία γνωριμίας με σημαντικούς ανθρώπους, από τους οποίους άντλησα γνώση και εμπειρία ζωής. Ομολογώ ότι με τροφοδότησε με πολλά η δημοσιογραφία, παρότι ψυχοφθόρα.

7. Η λέξη «λέξεις» επανέρχεται πολύ συχνά στα ποιήματά σας. Είναι επειδή έχουν καθοριστική σημασία στη δημιουργία ενός ποιήματος ή επειδή σας έλκει το παιχνίδι των λέξεων;

Ισχύουν και τα δύο. Φανταστείτε έναν κόσμο δίχως λέξεις... Απεχθάνομαι τις επιτηδεύσεις, τις επιλεγμένα δυσνόητες λέξεις, τις άχρηστες λεκτικές ακροβασίες. Το μεγάλο στοίχημα είναι να καταφέρεις τη σημαντική ποίηση με απλές καθημερινές λέξεις.

Captured by FireShot Pro: 08 Νοέμβριος 2024, 13:12:20
https://getfireshot.com

Page 1
10ο ΤΕΥΧΟΣ ΥΔΡΑΝΗ e-movie magazine
https://online.fliphtml5.com/lrfj/jukh/?fbclid=IwAR3DFytaP8A6cSFmQRsddI5SX2jW47r6ecuyT0q-4Bpm_PsaKuHf0cBxi44#p=38

8. Διαβάζοντας κάποιος τα ποιήματά σας είναι φανερό ότι έχετε αποβάλει τη λέξη «εγώ», γιατί δεν την θεωρείτε αναγκαία για την επιβεβαίωση της ύπαρξής σας.

Διαβάζοντας όμως και τους στίχους:

«Τέλος, χάρισα ένα δάκρυ αποχαιρετισμού
από τα σπάνια κι ίσως γι' αυτό πολύτιμο
στον βωμό της υστεροφημίας
και σφάλισα ακόμα πιο γερά τις πόρτες.»

είναι φανερό ότι αδιαφορείτε και για την υστεροφημία. Γιατί; Δεν είναι καλό οι επερχόμενες γενεές να γνωρίζουν κάποια ονόματα που τους κληροδότησαν σοβαρό έργο;

Ποια ισχυρότερη επιβεβαίωση της ύπαρξης του ποιητή, από το ίδιο το ποίημα; Είναι ... παθολογικός πλεονασμός η κατάχρηση της λέξης *εγώ*, αφού το ίδιο το ποίημα - όταν κατορθώνει να υπάρξει με την πρόσληψή του από τον αναγνώστη - είναι ταυτισμένο με τον ποιητή, ήτοι επιβεβαιώνει έτσι κι αλλιώς το *εγώ* του. Από την άλλη, εμμένω στην επιδίωξη της ταπεινότητας, η οποία, νομίζω, συμβαδίζει με την έννοια της υψηλής Ποίησης.

Και βέβαια πρέπει οι επερχόμενες γενιές να γνωρίζουν. Όμως, η υστεροφημία, δεν θα υπάρξει από κάθε λογής χειρισμούς μας, αλλά από την ποιότητα του ίδιου του έργου. Δεν την αρνούμαι, αλλά δεν μπορώ, ούτε θέλω να κάνω κάτι γι' αυτήν. Νομίζω ότι το έργο κάθε δημιουργού από τη στιγμή που δημοσιοποιείται δεν του ανήκει πια, παίρνει τον δρόμο του. Αν είναι μακρύς ο δρόμος, θα το κρίνει ο χρόνος και οι αυριανοί αναγνώστες.

9. Χαρακτηρίζετε την Ποίηση «οξυγόνο των νυχτερινών ονείρων». Πιστεύετε ότι τα όνειρα «αναπνέουν» καλύτερα, όταν ο άνθρωπος διαβάζει Ποίηση;

Σαφέστατα. Η λειτουργία των ονείρων, νομίζω πως είναι διττή στην όλη ποιητική λειτουργία. Το όνειρο συχνά διεγείρει, κεντρίζει, οδηγεί τον ποιητή-πομπό και «γειώνεται» από τον δέκτη-αναγνώστη. Υπάρχει μια συνέργεια στην ονειροπόληση. Πολλές οι συνιστώσες της ονειρικής διαδικασίας στη γένεση, αλλά και στην πρόσληψη του ποιητικού έργου.

Ο Φρόιντ είπε ότι το όνειρο είναι «η βασιλική οδός προς το ασυνείδητο». Η βιωματική μου εμπειρία, σε ό,τι αφορά στην παραγωγή του ποιήματος, τείνει στην αποδοχή της άποψης περί ασυνειδήτου, από το οποίο ξεκινάει η ποιητική γραφή.

10. «Α, πόσο αγαπάτε ξαφνικά τους ποιητές, όταν πεθάνουν». Αυτοί οι δύο στίχοι φανερώνουν πικρία. Πιστεύετε ότι η Παιδεία μας γενικά δεν προάγει την Ποίηση;

Δεν βλέπετε τους ύμνους στους αποθανόντες ποιητές, καλλιτέχνες, δημιουργούς; Όσο αυτοί ζουν, ξεχνούν έως και την ύπαρξή τους. Μια καταγραφή κάνω. Δεν πικραίνομαι πια.

Όσο για την Παιδεία μας, νομίζω πως ζούμε όλοι την έκπτωση αξιών και πολιτισμού που παράγει. Σαφέστατα η Ποίηση και γενικότερα η λογοτεχνία είναι υποτιμημένες. Κι έπειτα, ποιος να τις διδάξει; Αυτοί που δεν την διδάχτηκαν επίσης; Καθηγήτρια λογοτεχνίας σε πανεπιστήμιο της Κρήτης, μου είπε ότι δεν την ενδιαφέρει η ποίηση και δεν την διαβάζει. Τι να σχολιάσω...

Captured by FireShot Pro: 08 Νοέμβριος 2024, 13:12:41
https://getfireshot.com

Page 1
10ο ΤΕΥΧΟΣ ΥΔΡΑΝΗ e-movie magazine
https://online.fliphtml5.com/lrfj/jukh/?fbclid=IwAR3DFytaP8A6cSFmQRsddI5SX2jW47r6ecuyT0q-4Bpm_PsaKuHf0cBxi44#p=40

11. Έχετε τη γνώμη ότι οι Ποιητές είναι επιφορτισμένοι να πληροφορούν τους νέους ότι υπάρχουν «ελπίδες, όνειρα και οράματα», αρκεί να κινητοποιηθούν;

Νομίζω πως οι ποιητές δεν οφείλουν κάτι σε οιονδήποτε, πέραν της δημοσιοποίησης της δουλειάς τους -αν την έχουν ανάγκη- με την έννοια της μοιρασιάς, όχι της δίψας για δημοσιότητα. Αν αυτή φέρει μηνύματα ελπιδοφόρα, τόσο το καλύτερο. Ως μελέτη της ζωής εν συνόλω, η Ποίηση δίνει το στίγμα του αγώνα για μια καλύτερη ζωή και του νέου ανθρωπισμού που έχει ανάγκη ο σύγχρονος άνθρωπος.

12. Σας ενοχλεί το γεγονός ότι, ενώ από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης υπερπροβάλλονται κάποια άτομα, για τους Ποιητές δεν γίνεται σχεδόν κανένας λόγος;

Με ενοχλεί αφόρητα. Έχω καταγράψει, όπως και οι περισσότεροι Έλληνες, την ευτελή πραγματικότητα των μέσων ενημέρωσης. Δεν υπάρχει καν εκπομπή πολιτισμού στα ιδιωτικά κανάλια και ραδιόφωνα. Πλημμυρίσαμε, όμως, με φτηνές τηλεπερσόνες που αποζητούν λίγα δευτερόλεπτα δημοσιότητας. Μας πνίγουν τα τηλεσκουπίδια... Δεν νομίζω ότι είναι τυχαία αυτή η παθογένεια που οδηγεί στην αδρανοποίηση της κριτικής σκέψης του πολίτη. Ο ανενημέρωτος και ακαλλιέργητος πολίτης είναι εύκολα ειραγωγούμενος. Τόσο απλά...

13. Πιστεύετε ότι ο δρόμος της ύπαρξής μας πρέπει να χαρακτηρίζεται από αγάπη και αξιοπρέπεια για να υπάρχει πρόοδος στον Πολιτισμό και τις Τέχνες;

Πώς να διαφωνήσω; Άλλωστε ο δρόμος της ύπαρξής μας, όπως σωστά λέτε, δεν μπορεί παρά να είναι ανθρώπινος, με φροντίδα για τον διπλανό, με ενσυναίσθηση, τρυφερότητα, ευαισθησίες. Η πρόοδος στον Πολιτισμό και τις Τέχνες είναι το όπλο για να διασώσεις την αξιοπρέπεια του πολίτη.

14. «Δεν χωράμε σε γενιές και κατατάξεις /παρά μονάχα σε ψυχές /διψασμένων ανθρώπων» γράφετε στο ποίημά σας «Κατατάξεις». Πιστεύετε ότι οι άνθρωποι διψούν για Ποίηση; Θεωρείτε ότι η Ποίηση είναι η πηγή από την οποία θα πρέπει να μεταλαβαίνουν όλοι οι άνθρωποι, αφού είναι το «φάρμακο» της ψυχής μας;

Νομίζω, ότι είναι αρκετά ουτοπικό να ελπίζω στην ενσυνείδητη ποιητική ...μετάληψη από όλους τους ανθρώπους. Όσοι γνώρισαν την πραγματική ποίηση παραμένουν αναγνώστες της. Αλλά θεωρώ πως όλοι τραγούδησαν ένα τραγούδι, το έχουν ανάγκη, με τη διαφορά ότι οι περισσότεροι δεν σκέφτηκαν ότι το έγραψε ένας συνθέτης με έναν στιχουργό. Η ποίηση είναι διάχυτη στις ανθρώπους, λίγοι το κατάλαβαν κι ας την μεταλαβαίνουν... Διότι ποίηση είναι το χτυποκάρδι του ερωτευμένου, η χαρά της προσφοράς, η θλίψη της απώλειας, ο αγώνας, η διεκδίκηση και τόσα άλλα στην καθημερινότητά μας. Ποίηση είναι η ίδια η ζωή.

15. Παρατηρώ ότι χρησιμοποιείτε συχνά τη λέξη «νομίζω»...

Η ζωή με δίδαξε ότι μόνον οι ανόητοι νιώθουν κάτοχοι της απόλυτης αλήθειας. Έμαθα να ζω χωρίς βεβαιότητες και με την αίσθηση ότι οι αλήθειες αναιρούνται κάθε στιγμή. Όσο ωριμάζω πνευματικά, τόσο και μπαίνουν στο λεξιλόγιό μου οι λέξεις νομίζω, εικάζω, πιθανολογώ, ίσως...

16. Ετοιμάζετε κάτι αυτόν τον καιρό;

Είναι υπό έκδοση μια συλλογή διηγημάτων, μια σειρά αφορισμών με τίτλο «Τα μικρά» και ένας-δύο τόμοι με τις κριτικές που έχουν γραφεί για το έργο μου. Πάντα όλοι κάτι ετοιμάζουμε και πάντα φεύγοντας αφήνουμε εκκρεμότητες.

Captured by FireShot Pro: 08 Νοέμβριος 2024, 13:13:28
https://getfireshot.com

Page 1
10ο ΤΕΥΧΟΣ ΥΔΡΑΝΗ e-movie magazine
https://online.fliphtml5.com/lrfj/jukh/?fbclid=IwAR3DFytaP8A6cSFmQRsddI5SX2jW47r6ecuyT0q-4Bpm_PsaKuHf0cBxi44#p=42

Εργογραφία

1. Γραφτά, 1976, Ποίηση
2. Τοπική Αυτοδιοίκηση, 1986, Εξάντας
3. Τα Μικρά, 1996, Ποίηση, Κάκτος
4. Απάνθισμα Τάσου Λειβαδίτη, 1997, ανθολόγηση, Κέδρος
5. Προς Δέκα Επιστολή, 2001, Ποίηση, Μίλητος
6. Προς Δέκα Επιστολή – Τα Ανεπίδοτα, 2002, 2003 Ποίηση, Εξάντας
7. Σπονδές, 2004, Ποίηση, Εξάντας
8. Τα Μικρά β', 2004, Ποίηση, Εξάντας
9. Τα κόκκινα παπούτσια, 2004, Ποίηση, Εξάντας
10. Το Κουμπί, 2004, μονόπρακτο, Εξάντας
11. Μη φεύγετε κύριε Ευχέτη, 2008, μυθιστόρημα, Λιβάνης
12. Περί Δημοσιογραφίας, 2010, δοκίμιο, Πεδίο
13. Φωτοποιήματα, 2010, Ποίηση – φωτογραφία, Καπόν
14. Πατρίδα των καιρών, 2010, Ποίηση, Καπόν
15. Το Κουμπί, έκδοση αναθεωρημένη, 2011, Ιωνικό Κέντρο
16. Το σπασμένο παιχνίδι, Κώστας Αξελός, 2011, Καπόν
17. Σχεδίες, 2012, Ποίηση, Καπόν
18. Γιάννης Δάλλας, Να βγω από μένα, 2013, Καπόν
19. Τα 99 Μικρά, Ποίηση, 2013, Vakxikon (έντυπο, e-book)
20. Η άλλη λέξη, Διηγήματα, 2014, Γαβριηλίδη
21. Ωδή στα κόκκινα παπούτσια, 2014, Ποίηση, Γαβριηλίδης (ελληνικά-ισπανικά)
22. Κράτα την Άνοιξη, 2014, Γαβριηλίδης, (ελληνικά-γαλλικά) με CD
23. Ανάσα από πηλό, 2015, Μυθιστόρημα, Πάπυρος
24. Το κόκκινο κασκόλ, 2016, Ποίηση, Μανδραγόρας
25. Ο Μουσουργός, 2017, Νουβέλα, Στίξις
26. Τα Κάτοπτρα, 2017, Στίξις
27. Αντικατοπτρισμοί, Διάλογος Ρουκ-Δουατζή, 2017, Στίξις
28. Χρόνου Σκιά, Ποίηση, 2018, Στίξις
29. Γ. Δουατζής – Απάνθισμα (1976-2018), επιμέλεια Γ. Ρούσκας, 2019, Στίξις
30. Χάρτινοι απόγονοι, 2021, Στίξις
31. Χρονογραφίες – Σημειώσεις ημερολογίου, 2021, Κάκτος
32. Ποιήματα 1971-2021, 2022, Στίξις

Συλλογικά

1. Περί Σχεδίου ο Λόγος, 2006, Κάκτος
2. Συνομιλία με τον Νυχτερινό Επισκέπτη, 2008, Κέδρος
3. Τα ποιήματα του 2008, Κοινωνία των Δεκάτων
4. Η Ήπειρος του Philippe Jacquet, 2009, Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων
5. Ποίηση και όνειρο, 32ο Συμπόσιο Ποίησης, 2013, Μανδραγόρας
6. Οικουμενικοί Έλληνες στοχαστές, 2014, Οι Εκδόσεις των Συναδέλφων
7. Η τρέλα και το παράλογο στην ελληνική λογοτεχνία, 2014, Διαπολιτισμός
8. Τα ποιήματα του 2014, Κοινωνία των Δεκάτων
9. Τέχνη και Τρέλα, 2014, Ε.Μ.Π.Ε.
10. Crisis, 2014, Smokestack Books
11. Μονόλογοι Συγγραφέων, 2015, Vakxikon
12. Kostas Axelos, Une pensee a l' horizon de l' errance, 2015, Encre marine
13. diPgeneration, 2017, Μανδραγόρας
14. Ο Ταχυδρόμος φέρνει γράμματα-ποιήματα, 2017, ΕΛΤΑ
15. Τάσος Λειβαδίτης. Ο ποιητής, το έργο, η ζωή του, 2017, Στίξις
16. Ποιήματα της κρίσης, 2020, Ιωλκός

Θεατρικά

1. Το Κουμπί, 2004
2. Η κούκλα, 2016
3. Ο κύριος Μαραμένος, 2017
4. Η κατανόηση, 2017
5. Οι ποιητές μου, 2018

Captured by FireShot Pro: 08 Νοέμβριος 2024, 13:14:01
https://getfireshot.com

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΟΥΑΤΖΗΣ

Ανθολογίες – Λεξικά

1. Νέοι Ποιητές, 1971, Κριτήριο
2. Ποιητική Ανθολογία νέας ελληνικής γενιάς, 1971, Άγκυρα
3. Λεξικό νεοελληνικής λογοτεχνίας, 2007, Πατάκης
4. Τα ποιήματα του 2008, Κοινωνία των Δεκάτων
5. Greckej Literature, 2011, Svetovej
6. Ξένων αιμάτων τρύγος, 2014, Γαβριηλίδης
7. Τα ποιήματα του 2014, Κοινωνία των Δεκάτων
8. Ογδόντα τρεις ιστορίες Μπονζάϊ, 2017, Σιδέρης
9. Νεοελληνική γλώσσα και λογοτεχνία, Π. Πρόδρομος – Μ. Μαυρακάκης, 2018, Πατάκης
10. Anthology of Modern Greek Poetry (1750-2018), M.Aligizakis, 2018, Libros libertad

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΟΥΑΤΖΗΣ
Ανάσα από πηλό
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΟΥΑΤΖΗΣ
ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΑΣΚΟΛ
ΚΑΤΟΠΤΡΑ
ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΙ
Χρόνου σχιά
Απάνθισμα
ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΕΣ
Γιώργος Δουατζής
Ποιήματα
(1971-2021)
ΧΑΡΤΙΝΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ